

— podredno, naj se ugotovi objektivna odgovornost Komisije, ker ni določila dovolj dolgega roka med objavo Uredbe Komisije (EU) št. 627/2011 z dne 27. junija 2011 in začetkom njene veljavnosti in naj se tožečim družbam izplačajo naslednje odškodnine:

— za nastalo škodo:

— družbi CHARRON: 123 297,69 evrov

— družbi ALMET: 384 210 evrov

— za izgubljeni dobiček:

— družbi CHARRON, glede pogodbe z družbo SURAJ, znesek 78 051,76 USD, kar znaša 55 211,57 evrov,

— družbi ALMET, glede pogodbe z družbo SURAJ, znesek 69 059,18 USD, kar znaša 48 827,61 evrov do dneva vložitve tožbe;

— v vsakem primeru naj se Evropski komisiji naloži plačilo stroškov postopka in znesek v višini 10 000 evrov iz naslova plačila odvetniških stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V podporo svoje tožbe tožeči stranki navajata dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na večje pomanjkljivosti pri ugotovitvah Komisije pred njeno odločitvijo, ker naj bi te pomanjkljivosti povzročile, da je bilo dejansko stanje nepravilno ugotovljeno.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na ogrožanje načela zaupanja v pravo, ker je izpodbijana uredba začela takoj veljati in tožeči stranki nista imele možnosti, da prilagodita svojo prakso delovanja.

Pritožba, ki jo je 11. avgusta 2011 vložil Evropski policijski urad (Europol) zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 26. maja 2011 v zadevi Kalmár proti Europolu, F-83/09

(Zadeva T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnik: Evropski policijski urad (Europol) (zastopniki: D. Neumann, D. El Khoury in J. Arnould, zastopniki, skupaj z D. Waelbroeckom in E. Antypasom, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Andreas Kalmár (Haag, Nizozemska)

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo in odloči o zadevi v delu, v katerem je Sodišče za uslužbence

(a) za nično razglasilo odločbo Europol z dne 4. februarja 2009, s katero je direktor Europol odpovedal pogodbo, sklenjeno za določen čas, A. Kalmáru, odločbo z dne 24. februarja 2009, s katero je direktor Europol pritožnika razrešil obveznosti upoštevanja odpovednega roka, in odločbo z dne 18. julija 2009 o zavrnitvi njegove pritožbe.

(b) Evropskemu policijskemu uradu naložilo, naj A. Kalmáru povrne škodo v višini 5 000 EUR;

(c) Evropskemu policijskemu uradu naložilo, da nosi vse stroške;

— A. Kalmáru naloži plačilo vseh stroškov postopka na prvi stopnji in stroškov pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v podporo tožbi navaja šest pritožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev prepovedi odločanja *ultra petita* in kršitev pravic do obrambe. Pritožnik meni, da je Sodišče za uslužbence opravilo svojo presojo na podlagi tožbenih razlogov, ki niso tisti, ki jih je navedel pritožnik.
2. Drugi pritožbeni razlog: napačno pravno razumevanje pri oceni zakonitosti izpodbijanih odločb. Sodišče za uslužbence je napačno uporabilo zlasti obveznost nadzora in obveznost obrazložitve.
3. Tretji pritožbeni razlog: napačno pravno razumevanje Sodišča za uslužbence v zvezi z zahtevo za razglasitev ničnosti. Sodišče za uslužbence bi moralo odločbo z dne 18. julija 2009 opredeliti kot izpodbijno odločbo, v zvezi s katero je prav tako mogoč sodni nadzor.
4. Četrty pritožbeni razlog: številne napake pri presoji Sodišča za uslužbence v zvezi s tem, da Europol pri odločitvi o odpovedi delovnega razmerja „sploh ni“ ali pa „ni dovolj“ upošteval nekaterih „okolščin, ki so dejansko pomembne in jih ni mogoče zanemariti“.
5. Peti pritožbeni razlog: nezadostna obrazložitev izpodbijane sodbe.
6. Šesti pritožbeni razlog: napačno priznanje povrnitve škode.